

Haber:

Çin, 2026 yılının girmesiyle birlikte, otuz yıllık bir muafiyetin ardından doğum kontrol yöntemlerine %13 oranında katma değer vergisi (KDV) uygulamaya başlamıştır; bu adım, nüfusun üçüncü yıl üst üste azalmaya devam etmesi nedeniyle düşen doğum oranını artırma çabalarının bir parçası olarak atılmıştır; zira 2024 yılında Çin, evlilik ve çocuk doğurmayı teşvik etmek ve tek çocuk politikası, artan yaşam maliyetleri ve ekonomik belirsizliğin etkilerini telafi etmek için bir dizi "doğurganlık dostu" önlemler almıştı. Geçtiğimiz yıl, çocuk bakım yardımlarını kişisel gelir vergisinden muaf tutmuş ve yıllık çocuk bakım yardımını uygulamaya koymuştu; bu adımlar, 2024 yılında, üniversiteleri ve kolejleri evliliği, aşkı, doğurganlığı ve aileyi olumlu bir ışık olarak göstermek için "aşk eğitimi" vermeye teşvik etmek gibi bir dizi doğurganlık dostu önlemlerin ardından gelmişti. (France 24)

Yorum:

Çin, hızlı nüfus artışını kontrol altına almak amacıyla 1980 yılında tek çocuk politikasını uygulamaya koymuş ve bu politika uyarınca her çiftin yalnızca bir çocuğu olmasına izin verilmiş, bu yasa kapsamında, birçok kadın hamileliğin ileri evrelerinde bile zorla kürtaj yaptırmak zorunda kalmıştır. Ayrıca yasayı ihlal edenlere, özellikle ikinci çocuğun varlığını kabul etmeyi reddedenlere ve ona kimlik kartı verilmesini reddederek eğitim hakkı gibi birçok hakkından mahrum bırakanlara ağır yaptırımlar ve para cezaları uygulamıştır. Otuz yılı aşkın bir süre devam eden uygulamanın ardından, 2016 yılında kısıtlamaları hafifletmeye başlamış ve önce iki, ardından üç çocuk sahibi olunmasına izin vererek doğuma teşvik etmiş, ardından da çocuk sahibi olmayı teşvik etmek amacıyla, yıllık çocuk bakım yardımı sağlanması ve doğum kontrol yöntemlerine vergi konulması gibi yasalar çıkarılmıştır.

Bu uygulamalar ve teşvikler, tek çocuk politikası ve doğum kontrol yasalarının felaket sonuçlara yol açmasının ardından gelmiştir; zira dünyanın en yüksek nüfuslu ülkelerinden biri olduktan sonra Çin, toplam nüfusun son üç yıldır istikrarlı bir şekilde azalmasına tanık olmuş, bu da yaşlanma oranlarının artmasına yol açmıştır; bu ise dünyanın ikinci büyük ekonomisinin istihdamda düşüş yaşayacağı endişelerinin artmasına ve yaşlı bakım maliyetleri ile emeklilik fonlarının artmasının, zaten borç yükü altında olan yerel yönetimlerin bütçeleri üzerinde ek baskı oluşturmaya yol açmıştır. Dolayısıyla tek çocuk politikası, özellikle kırsal kesimlerde kız çocuklarının kürtaj edilmesi veya çocuk sahibi olmayı reddetmesi nedeniyle cinsiyet dengesizliğine yol açmış, bu da üreme çağındaki kadın sayısında azalmaya ve "çocuk kaçırma" ve insan ticareti olgularının yayılmasına neden olmuştur.

Nitekim Çin, kendi kendine sosyal ve ekonomik sorunlar yaratmış, bu da ülke, halk ve hükümet için felaket sonuçlar doğurmuştur. Bunun üzerine uzmanların, gerek ekonomik nedenlerden dolayı gerekse özellikle çocuk yetiştirmenin ve eğitmenin yüksek maliyetlerinden duyulan korku ve evlilik ve üreme konusundaki değişen tutumlarla ilgili sosyal nedenlerden dolayı, sorunu çözmede ve insanların doğum oranlarını artırmaya teşvik etmede etkili olup olmadığından şüphe duyduğu bu yasalar ve düzenlemelerle durumu düzeltmek için çalışmaya başladılar. İnsan fitratını gözeten, insanın içgüdülerini ve uzvi ihtiyaçlarını doyuran, insan hayatına mutluluk ve huzur getiren hükümler koyan Latif ve Habir olan Allah her şeyden münezze olup bu hükümlere muhalefet etmek, sefalet ve mutsuzluktan başka bir şey getirmeyecektir; bu nedenle herhangi bir yasanın veya insan yapımı kanunların mutluluk ve huzur getirmesi imkansızdır.

Çin'in halkını çocuk sahibi olmaya teşvik ettiği bir zamanda, Uygur Müslümanlarına uyguladığı demir yumruk politikası kapsamında zorla kürtaj ve kısırlaştırma uygulamasını dayatması tuhaf ironilerden biridir; zira Çin, Müslümanların sayısının artmasından, özellikle de yaşlanan ve yaşlılığın giderek arttığı toplumlarına karşın Müslümanların güç faktörlerinden biri sayılan genç grubun artmasından korkmaktadır. Bu sadece Çin'in değil, tüm Batı ülkelerinin mücadele ettiği bir şeydir. Bu nedenle Müslüman ülkelerde aile planlaması programlarını desteklediklerini, aileyi, evliliği ve İslam'daki içtimai nizamla ilgili tüm fikirleri hedef aldıklarını görmekteyiz. Yani onlar, 105 yıldır Müslümanları bir araya getirip bileştirecek bir devlet olmadığı halde İslam'ı ve Müslümanları kendileri için bir tehlike olarak görüyorlar; peki ya Müslümanların devletleri kurulup kelimeleri birleşince halleri nice olur acaba?!

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Beraa Mûnasıra